

КАНОН СВЕТОМУ ЈОАНА ПРЕТЕЧИ, II ПОЛОВИНА НА
XIX ВЕК, ПРЕПИС ОД РУСКА ПЕЧАТЕНА КНИГА, ХАРТИЈА
17 x 12, 1 + 15 листови
(СВОЈИНА НА ИСТОРИСКИОТ АРХИВ ОХРИД)

К АНДІІЗ СТОМ'

ішаних предтечи: јерем' блговен' бгв
наш: и мы гдя оуслыши: слава, и иже, и
лікна: бгв сде: также. пролад гас: в

Паматъ прақеднаги съ похъ
валюмъ, тебѣ же довѣръ съи
дѣслство гдне прѣтече: люказъ
аса бо бы и пррекшъ чеснѣни
таки и вострѣ кртии сподѣ
бнаса есн проповѣданаго, иже
же за истину пострадалъ, и
блговѣтила есн исѹши
етъ, бга іглашаюса пкоти

МАКРАГО ГРѢХЪ ТІРѢ, ПИОДАЧА:
ГО НЕДѢ-БЕЛІЮ МАТЬ. ДВѢЖДН.

САЛВА: НІКІНІ: БГОРОДІЧЕС.

БІЖЕНЕНАГШ БЫХОЛЕЗ ШБЦИН:
ЦЫ. ЕСТЕСТВА, ТОГО БЦЕ ТРИС
ДОБРО СБГА БО НАМЪ ЗОЛОТИЖША:
БУЛА РУФНЛІЧЕЙ. КІМЖЕ ПОДРІГУ
РУДІСІЕ ВІТОУСНЕШ ВЕКНУБІМЪ.

НІ ПОСІСЕ, ФАЛОМЪ, І.

ПОКАЛІЧІЛІ СІКЕ ПОВЕЛІЦІН:
ГРѢХІ. ПРІЧІЛІ ГЛАСІ. НІ ПРИЧІВА:
СІЧІНІ ЧІЛІАІНІ ІШАНІЕ. ПРІЧІ. ПРЕДПЕЧЕ
І КРІПІЧЕЮ ТАМЪ МОЛІ ВСА ШНАСІ.

І ВЕДЧЕЧЕ. ПРОПОКДАТЕЮ. ПОКАД:
НІА,

АКІА, ПОКАДТИСА, МИ ЩДШІЙ КЛЕД.
МОЛН СІРІА НІГДА СУМЪ. ПАСІГДАС:
ВІЩАСІ ВІДЕРДЦЕ, ЛЮБОВІЮ ЧІОША:
ЕШ ЧАК.

І АКШ ПОСІСІВНОЕ КРАСІДІШСГОВ:
ЧА С ПРЕДГІМІЛІЧЕНИЧЕ ЩДТВІД
НІСІНІ, КІ ПОСІДІКИ ПОСІСІРДІЕН:
ВОДВОДІМІЦАСА, НАСІДІВКИ ЖІН:
НІ ПОКАЛІНІА, ЕЖЕСТЖЕНИМІЛІДІЕМ:
МОЛНТВОЮ.

ЛІЧІУЩАЦАШ МА ГРѢХА СКВІСО
СВОВДН, ХІДАТАНІСТВОМІЛІСВІД
МІДДЕ ПРІЧЕЧЕ, ПЛОДІСА, ПІДІ
ІЧІ НАМА ДВІЖИ МІЮ СБІСІ

Нынѣ.

Госпѣдь утѣа дѣо да мъихъ
мою, искрѣхъ ѿсвѣта рождшѧ
б҃е; нѣасти ма притѣ спасе съ
мыхъ, да пою та всепѣтю.

Пѣснь Г:

Дѣлъ дождъ и мнѣ капан покакъ
ніа, иже въ рѣдѣ бѣзднѣ крѣнкай
блговѣровіа, тѣа всѣхъ, прѣчѣ,
мѹченїиа дѣстолавне.

Чапаѣтными волнами житїа
всегда оумодомъ колеблемъ, при:
нѣгай подъ крѣзъ твои. прѣчѣ
потущиа памощими раз-

евъ твоемъ. слава:

Къ нащныхъ молитвахъ при:
зыкаю дневнаго свѣтилища мѣ
рѣ, тебе бѣблаженне предтече:
просвѣтѣ таа сердечнаа чиства.

Нынѣ.

Госпіма мѣти ѿстнка, ѿбразъ
каемаго лютѣ ѿстрастекъ нуас:
ти погружаема: и пограбиа макъ
утла, ко спасенїа блговѣншнамъ
пристаннѣ.

Спаси ѿвѣра рабы твои чуданне, ико:
ни поѣзѣ къ тебѣ присталяеме, ико: ико:
ши монъ стѣнъ и представляемъ.

Призри бѣгосердіемъ вспять да бѣсъ, на
твоє лютое тѣвлесе ѿловленіе, и ищѣли азъ:
ши моѧ волѣзене. И посети:

Помилуй наѧ сѧже: И подозглаѧ:

Сѣдаленъ, глаѧвъ, зъ:

Гдѣи скверно дѹши моѧ, мѣти
твоѧ ѿсшпомъ, оумніостнкаѧ
їакш бѣгъ, ѿмын спасе: и ѿчнисѧ
твѣ ѿскверни тимѣніа страда-
тєн, помилѹи ма вако, спаси соз-
даніе твоє, молбами предтечи
твоєгѡ, єдине многомніостнке.

Слава: И наинѣ: Бгородниченъ.

Предательница теплаа, изъ:

шсажденіа ма страшнаꙗ нѣнъ
мѧюща. Слава:

Глапастваемаго ма, и нікѹше-
нми вѣковиими колеблемаго,
оутвердїи накаменіи бжествено-
ыхъ хотѣнїи, приснопѣваємыи.
И наинѣ:

Глакш преекіишаа всѣхъ твѣ-
ренъ, мѣти бжїа приснодѣво, вѣ-
шша покажи ма вражіихъ сѣ-
тєн. Пѣсни 5.

Сѣкирою покадніа истиннаꙗ
гш все прчисти сердце моє,
аине премудре, плодоносно

добротелми содѣловахъ.

Китомъ содѣржимъ напастен,
изглубинъ сѣдца моегѡ взы-
каю ти предтече: болѣзней ма-
лютыхъ свободнъ. слава:

Авше моя, поканса теплъ,
сесудище пріиде, возникни зовѣ-
ши, інсе вже моя предтечи рѣ-
ди твоегѡ ты ма оучердн.
и наинѣ

Адина словомъ пленю слово
рождшага чуда, молимся: из-
баки стѣнъ бражинъ дѣмъ на-
ши.

Сіи ѿетъ

Спаси ѿ гѣдѣ рабы твоѧ ѡшание:
прізри блгосердїемъ всепѣтия вѣ:

паки ипаки: и повозгласи:

Кондакъ, гласъ Г:

Гдежде непади, днесъ хрестъ-
ва претечъ рождаєтъ, и тонъ
есть исполненіе вѣлкаго проро-
чества: его же бо пророцы про-
покродаша, на него во йорданѣ рѣ-
ки положивъ, явися бжія сло-
ва пророка проповѣдника, кко-
иѣ и претечиа. Бородиченъ

Ге имамы иныя помочи, и
имамы иныя надежди, и

ТРЕБЕ' ПРЕЧСЛАА ДВО, ТЫ' НАМЪ ПО:
МОЗН', НА ТЕБЕ' НАДѢМСА, И ТОБОЮ
ХВАЛНМСА ТВОИ БО ЕСМН РАБЫ' ДА:
НЕ ПОСТИДНМСА. И ПРОКЛЕНЪ ГЛА:
Д: ЧЕСТНА' ПРЕД ГВЕМЪ СМЕРТЬ ПРЕПО:
ДОБНЫХЪ ЕГъ. СТИХЪ, ЧТО' ВОЗДАМЪ
ГДАНИ ШЕСТЪ РАЖЕ ВОЗДАЕМН. ТАЖЕ:
ГДА ПОМОЛНМСА: К САКОЕ ДИХАНІЕ:
СТИХЪ: ХВАЛНТЕ СГА ВО СТИХЪ ЕГъ
ХВАЛНТЕ ЕГО' АО ОУПАРЖДЕНІИ СЛЫГЕШ.
И ПОСЕМЪ ВОЗГЛАШАЕТЪ ДІАКОН' ИЛИ ГР:
И Ш СПОДБЕНІСА НАМЪ СЛЫШАНІЮ
СТАГШ БІГЛІА, ГДА ЕГА МОЛНМСА. ДНКВ:
ГДА ПОМОЛНМСА, ТРНЖДН. ДІАКОНъ:

Премудрость, прости очищашимъ старш
Енгія: исціенникъ: міръ всімъ: люд:
діе: ірхови твоємъ: и любе иноснть:
ш матиел, старш біліа членіе: ли:
кв: слава твоїа гдн, слава твоїа:
Діаконъ: вінмемъ: и глемъ сіян:
В ОКРЕДА ОНО, СЛЫШАВЪ ФШАННЪ,
ВО ОУЗНАНЦИ ДІЛА ХРТОВА, ПОСЛА:
ВЪ ДВА Ш ОУЧЕНИКЪ СВОИХЪ, РЕЧЕ
ЕМЪ: ТЫ ЛИ ЕСИ ГРАДЫН, ИЛН НЕ
НОГШ УДЕМЪ; И Ш ВІЩАВЪ ІНСЪ
РЕЧЕ НМЪ: ШЕДША ВОЗВІСТИДА
ФШАННОВИ, ТАЖЕ СЛЫШНТА НЕВ:
ДНТА. СЛѢПІН ПРОЗНРАЮЧІ; И

тін ходатъ: прокаженніи ѿнъ
шанутса, и гласін слышатъ: ме-
ртвін востаютъ, и инишінъ благовѣ-
ствуютъ. и блаженъ есть иже а-
ще несובלазнитса ѿмнѣ. тѣма
же исходащема, начатъ інсъ на-
родомъ глатаи ѿшаннѣ: чес-
нѣдосте въ пустыню видаѣти;
троить ли вѣтромъ колеблемъ;
ночесъ нѣдосте видаѣти; чѣвѣ-
ка ли въ магки ризы ѿблечен-
на; се, иже магка и носачінъ;
домѣхъ црквихъ суть. но чесъ и
нѣдосте видаѣти, пророка ли, ен-

глю вамъ, и лишне пророка. се-
бо есть, ѿнемже есть писано: се
а兹 послалъ йїга моего предка:
цемъ твоимъ, иже оготови гъ
путь твои предъ тобою. аминь
глю вамъ: невоста въ рожденіи
ыхъ женами, боліи ѿшанна кре-
ститела: мніи же во цркви не-
беснѣма, боліи єгѡ есть. ѿднен
же ѿшанна крестителя доселѣ, ца-
рествіе иное нѣднитса, и нѣждан-
цы восхищаются е. вси во прѣ-
цы нѣзаконъ до ѿшанна прореко-
ша. наше хощете пріятн,

ЕСТЬ НАДАХОТАН ПРІНЦІ. НІМБАН
ОУШИ СЛЫШАТИ, ДА СЛЫШИТЬ.

СЛАВА, ГЛАСЪ, 5: МЛГВАМИ ПРЕДТЕЧИ
ТВОЕГО МАТЬВЕ ОЧИСТИ МНОЖЕСТВА СОГ:
РѢШЕНИЯ НАШИХЪ: ИНЬІНК: МЛГВАМИ
ВЪЦЫ: ПОСЕМЪ. ПОМНАЗИ МА, БЖЕ: И ТАЖЕ,
СТИХІРА, ГЛАСЪ, 5:

СЛНКАВЕТЬ ЗАЧАТЬ ПРЕТЕЧУ БЛГО:
ДАТИ, ДВА ЖЕ ГДА СЛАВЫ, ЧЛОВА:
СТІСА ОБЪ МТРИ, НІМЛНЕЦЪ ВЗЫ:
ЧАСА. ВІМТЕРЬ БО РАВЪ ХВАЛАШЕ
БЛКВ. ОУДНВНВШИСА ЖЕ МТН ПРЕ:
ДТЕЧЕВА, НАЧАТЬ ВОЛНТИ: ЩІКДВ:
МНК: СЕ, ДА МТН ГДА МОЕГО ПРІН:

ДЕ

ІНДЕ КО МНК: ДА СПСЕТЬ ЗА ЛЮДИ ШУА:
ДНІА, НІМБАН ВЕЛЮ МАТЬ. ПОСЕМЪ
СЛІСН БЖЕ ЛЮДИ ТВОД: ТАЖЕ: ПРИПЕВЪ:
СЛІСН ВЕЛІКІН ІШАННЕ ВІРЕТЕЧЕ ГДНЪ
// МОЛН БГА ОУНАСЪ. ПІВСНЬ //

ІЖЕ ПВТН ГДНН ОУГОТОВАВІН ПРЕ:
ДТЕЧЕ КЗ ТОМОЖЕ НСПРАВИ НМОД
ІГЕЗН, ДАЗОВВ: БЛГОСЛОВЕНВ ЕСН
БЖЕ ОЦЪ НАШИХЪ.

ПРОПОВЕДНИЧЕ СВІТЛ, ПРОСВІТН
ДШВ МОЮ, НЛЮТІА ТМЫ, НГЕЕНЫ
ПАЛАЩІА. НЗБАВИ МА ПРИБІГАЮ:
ЩА КЗ ТЕБЪ НЕСУМНІНОЮ ДШЕЮ.

СЛАВА:

Неплоднія израшениє плодовитое
сынъ моегѡ ср҃ца неплодіе, вѣблго:
плодіе претвори твоимъ матвамъ,
мѣдре крѣтелю христовъ. Иныи.
Избранаа агніце бжїа слова
моли изъ тебе воплощшагосѧ бга,
конзбранимъ овцамъ ма приу:
тати въ часъ страшній.

Пъть, и, імось

Безначалнаго цр҃а славы егоже трехъ
пещьтвъ ненынъ снли, понте сїенници
людіе преъвзносите въ всѧ вѣки.
Възмлющаго грѣхъ міра агнца
бѣзъ егоже показалъ еснъ востъз

моли крѣтелю страсти моя оумеръ
ткити, и спасти душу мою.

(О) блгунъ бремя душа моя, то:
кори борющыа ма, гднъ крѣтелю,
и не оудалена ма покажи ѿ
тѣхъ слађиствіа. слава:

Оудалиса еснъ егдаи пророче
възворилса же еснъ въпустиню не
проходивю: тѣмже та молю, стра:
сти душы моя пусты сопвори
въорѣ. иныи?

Лоза еснъ дѣво, тѣже гроzdъ зре:
ль рождаша, оумленія питіемъ
наподиющи ма нынѣ, шо иже

ПИАНОВО СОЛЗ МОНХЪ.

ПѢСНЬ ФІ ІРЛОСЗ:

Гравленое на горѣ законоположнікъ во
огни нѣспинѣ, ржтво приснодѣки въ
наше вѣрныхъ спасеніе, пѣсни не моли-
чнны величаемъ.

Хотацъ страшномъ твоемъ предъ
стать слове, нѣданій монхъ иста-
заемъ быти винѣ, которій ѿ-
вѣтъ шбрацъ шкааній, твоегъ
рѣднъ крѣтѧ гдѣ бѣже мон-
тогда пощасти ма.

Икш гласъ слова исправи гла-
сн моя къ бѣгъ, премѣдре крѣтъ:

лю, и избачи ма злоби вѣсовъ:
кіа и нѣсклоненія человѣкъ: дапо-
долгъ оублажаю та. слава.
Гапнѣнъ ма пищею бѣсмѣръ:
тию христовыихъ заповѣденъ, на-
понъ ма пітїемъ животнымъ,
крѣтелю и пророче, и представи
спсена, подъ кровъ твой прите-
кающагш. иныи:

Клуче дво чта я и препросла-
вленіа, съ пречено сна твоего
и цркви моли, шваскія нажди
спсты вѣрою та блажащимъ.

КАТАВАСИН:

Проповѣдниче мъдре бѣготи,
иже вѣтъ мъзыкъ шмъ показа
ѧніе предъвѣстніи всескаані
ѣи моен и ѿсклѣплѣніи душі,
бжественыи предтече, пребывати
въ показаніи благоволіи, и волю
гдю дѣятіи всегда да вѣдою
и любовію славлю та.

Стихіи, гласъ къ подобеніи, бѣ
да ѿ агнѣва.

Проповѣдниче христовъ и кати
телю, агле, апле, мчнче, проруе
претече свѣщніче, дрѹже ближе
нїи, пророковъ пеуатъ, врождез

ныхъ преучестнѣніи, ходатаю
вѣтхіи и новыя благодати, свѣ
тыи слова гласе, твоими сѣ
нными ходатаністки, мѣтве
ннаѧ творенія къ бѣгѣ благо
тробномъ и справы. Стихъ:
Благословенъ гдѣ бѣгъ інлеевъ, тѣкш
посѣти и сотвори избавленіе людемъ
своимъ.

Се агнецъ бжїй, иже грѣхн
мїра вземланъ, возопилъ еси
претече блжене, внегда видѣ
ти христа, на земланъ хождеш
того оувш моли, грѣхши

шествіе даровати, тебе по-
читающыи: и миши бо к нему
всё во истине державеніе кре-
тителю, такш ходатай зако-
на и благодати.

Стихъ:
И ты отроча, прокъ вышнаго наре-
шия.

Господи, чь измѣниша искре-
шении славныи гдѣнъ пророче, мо-
лютися: сѧло бо подвигоша сѧ-
ю мѧ сорющи ма гордыи бѣ-
соке, и щѣши похитили душу-
бѧ твоегѡ шкаанную, ако же
птицѧ не шстави ма доконца:

12

Дѣ разумѣютъ же паче всеяже-
не, якош ты мнѣ еси прибѣжи-
ще. Слава, гласъ, и:

Грѣхъ спасовъ, ты цѣла нѣ
шблнчна еси безакониѧ не
дѣлати. Тѣмже и гради бѣзъ-
коныѧ жены, повинъ ишаши ѿ-
сѣши твою. Гласъ: и сего ради
и востшка санца даже доза-
падъ, хвалю има твоє дѣ-
жновеніе именѧ ко гдѣ, приле-
жниш моли спаска душамъ
нашымъ. Иныи глаголющи:

Ако же сродствомъ есть

и молитвеных согласий, единъ
но вы съре, мѣни всѣхъ цѣлъ, и
бѣжественыи прѣтѣче, молебъ сопѣ-
корите въпѣшь ѿрабѣ, сѣло про-
гнѣкавшемъ, бѣломысльваго,
такъ ощѣдрия и спасѣтъ, вѣ-
шунинъ прееклонса ходатанстви, и
огненагш родства и змѣнити ма-
таже. Достопиши есть: ины стихи,
глаза, въ подобенъ думе бѣгровъ.
Болѣй въ рожденіихъ женахъ,
изнался си бѣже, такъ вѣкъ
всѣхъ крѣтика тѣанне пророче-
прѣповѣдніе и прѣтѣче.

Гдѣ и родіа пїистомъ и
блудомъ отдержима вѣдѣ, безъ
закона гш и родиа ко оѹбіиствѹ-
ш прѣвлече.

Памата сїенни и бѣжествена-
гш тѣанна и крѣтика, любо-
вью совершаю, пающе тѣцъ
предѣжествено.

Сѧ агглашвъ вониства, пред-
тече гдѣ, апашвъ двенадеса-
тице, стынъ вси съ б҃цемъ, сопѣ-
корите мѣтвъ во еже спѣши-
намъ посемъ прѣтѣче и по сѹ-
нашъ проповѣдніи сѧ. Помѣбѣ настѣ-

помилюнъ на́съ. слава: гдѣ помилюнъ на́съ.
и́ныи́нъ: милосердіа двери: неизбѣгъ и́
пѣстъ, та́же, поклони, гре́съ мѣткою.

Влѹце приимы мѣтвъ раковъ
твоихъ и́ нѣзбѣгъ на́съ шкакія
нѣждн и́ пеуали.

Сты́шъ велики́и ти́шанне про́че
и́ предтече и́ кати́телю гда на́
шевши ти́са хра́та, моли бѣа ѿ:
на́съ. та́же: мѣтвами стихъ
о́й на́шихъ: конецъ и́нъ слава: —

таже, и́ мѣтвъ сю́зъ:

Крти́телю хра́тку, про́по зъ
евѣдниче покаяніа, каю:
ща оса: непрезди мене: но со зъ
вокупляса се вон и́сныи́ни,
молися къ вѣдѣ, замене незъ
достои́наго, оуны́лаго, немощи
наго, и́ пеуалинаго, ко многіа
бѣды впадшаго, оутрѣждені:
наго бѣрныи́ни помыслы оума:
могшъ - а́зъ бо есмь крти́тель
стыхъ дѣль, и́ нюдъ не и́
мѣлъ конца грѣховномъ: и́
выгулю: привожденъ бо естъ

оумъ мои земнымъ вещемъ
 что сотворю; не кѣмъ, икако
 мъ прибегнъ, даспасена боретъ
 душа моя; токмо къ тебѣ,
 стійкъ южне, благодати тезонъ
 мените, такш тѣ пред гдемъ
 по вѣтъ кѣмъ болша быти
 ложденыиихъ всѣхъ: ико ты спо
 дѣлася еси коснѹтиса верхъ
 црѣ христѣ, вземлюща грешнъ
 міра, агнца бжїа: его же моли,
 заграждю мою душу, да поне
 шныи, къ первыи надесатъ часъ
 роковъ та. готъ благѹ, и пріимъ

издѣ съ послѣдними. еи крѣс
 телю христову, чистыи прѣте,
 крайнии прѣте, первыи (во:
 благодати) мучене, постникову,
 и пустынникову наставище,
 чистоты буничелю, и ближніи
 друже христову, тѣ молю, къ
 тебѣ прибегаю; не ѿрнин ме:
 не ѿ твоегѡ застопленіѧ, но:
 костави ма падшагосѧ мнѹс
 гими грешнъ. ѿбнови душу
 мою покаянiemъ, иакш вто
 рымъ крещенiemъ, понеже
 обогш научаника еси: крещен
 ии

шмыгай прароднечелыи грѣхъ
хъ, покаяніемъ же очищай
коегождо дѣло скверниш-
очистиша грѣхами
шскверненаго и по:
нуди винти, амъ
оже и нутоже
скверно вхъ:

днитъ во

цркви
ибо
аминь.

таже: мѣтками стыхъ, оци
нашихъ гдѣ, иже хрѣ бѣже.

